

Oyun Bitti

– HasanYAYLACI · 06 Eylül 2011

gönül kapısı açılırken aşka
enayi ıslatan yağıyordu sokağa
bir oyundu sahneye konan
ustaydı oyuncu bu oyunda
figüran ise sırlısıklam ıslanan

gözyaşının kader olduğunu
öğrendi aşkı beklerken
saklıyordu camın buğusu
yüzleri gerçeğinden

gel derken git ne demekti
yoksa kelimeler anlam mı değiştirmişti

benim devrimin aşkları diyordu şair
eylül sancısı afakı sarmamışken
doğa bile doğaldı o zamanlar
sıcacık ilişkiler yumağıydı şehir
ve insancıldı duygular
aşka henüz et kokusu sinmemişken

neresinden bakarsa baksın zarardaydı
tek tek sararıyordu takviminin yaprakları
güneş puslu anlara doğarken ufuktan
cevapsız sorularla kararıyordu zaman
gönlü yorgun gün ise solgundu

aklı almadı gitti
aşkla oyun mu olurdu
yaşamadığı zamandaydı sanki
.....bocalıyordu
kendini karasularından sürülmüş balık gibi hissetti
kir solunan havanın içinde nefessizdi
.....boğuluyordu
sahi aşk, oyunun neresine düşerdi

beceremedi
geç de olsa anlamıştı neslinin tükendiğini
O gitti
oyun bitti